

ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ένας διάσημος καθηγητής βιολογίας εξαφανίζεται. Η κόρη του Σόφη, μετά από ενάμιση χρόνο, επιστρέφει σαν νέα δασκάλα στην πόλη που γεννήθηκε. Ένα τηλεφώνημα είναι η αφορμή για να ξεκινήσει η ιστορία, την πρώτη της νύχτα στην πόλη ένας άγνωστος στο τηλέφωνο της λέει ότι ο πατέρας της ζει. Στη συνέχεια τη βλέπουμε που αναψηλαφεί το παρελθόν, στην ιστορία ανακατεύονται οι παιδικές της αναμνήσεις και παράλληλα διαβάζουμε τις σκέψεις του πατέρα της σε ένα ημερολόγιο. Οι αντιξοότητες όμως συνεχώς πληθαίνουν, στην προσπάθειά της για να τον βρει τελικά οδηγείται σε μια προσωπική αλλαγή που θα μας προβληματίσει.

Τι είναι το βιβλίο σας και γιατί να το διαβάσουμε;

Είναι ένα υπαρξιακό μυθιστόρημα που σε πολλά σημεία θυμίζει περιπετειώδες θρίλερ. Ηρωίδα είναι η Σόφη που χάνει τον κόσμο κάτω από τα πόδια της μόλις διαπιστώνει ότι ο πατέρας της εξαφανίστηκε. Το αίσθημα τέλους που την πλημμυρίζει είναι εμφανές κι ενάμιση χρόνο μετά, όταν μετακομίζει νέα δασκάλα στη γενέτειρα πόλη της. Τότε παίρνει το τηλεφώνημα από τον άγνωστο ότι ο πατέρας της ζει κι αρχίζει πάλι να τον ψάχνει στην πόλη της. Είναι μεγάλη κουβέντα να πει κανείς ότι ένα βιβλίο μπορεί να μας αλλάξει, γράφτηκε όμως στο μεταίχμιο της κρίσης, διαβάζοντάς το ο αναγνώστης ελπίζω να δώσει τη δική του λύση. Εγώ δεν το έγραφα για να δώσω λύσεις αλλά κυρίως για να παρουσιάσω την αντίστοιχη περιρρέουσα ατμόσφαιρα που μοιάζει με αυτή των ημερών μας. Πιστεύω η ιστορία θα προβληματίσει.

Περιγράφεται φανταστικά γεγονότα;

Όχι τελείως. Στην αρχή του βιβλίου λέω πως ό,τι γράφω μου το αφηγήθηκε η κόρη του καθηγητή και μου είπε να μην αποκαλύψω το όνομά της. Η ιστορία, η κάθε ιστορία, ακόμη και μια θλιβερή ιστορία, είναι μια ειδική περίπτωση, η συγκεκριμένη είναι η ιστορία της κόρης του καθηγητή που εξαφανίστηκε. Όμως προσπάθησα να μη μείνει αυτό που είναι, από την επιστήμη πήρα την ιδέα της γενίκευσης, η ιστορία της Σόφη γίνεται ένα είδος αυτοβιογραφίας που μας αφορά όλους!

Για ποιά λόγο εξαφανίστηκε ο καθηγητής βιολογίας;

Ο καθηγητής σκόπευε να δημιουργήσει ανθρώπους με την κλωνοποίηση! Αυτό είναι και θέμα της λογοτεχνίας, ο κάθε συγγραφέας φτιάχνει ανθρώπους. Στο χαρτί όμως. Ο καθηγητής γρήγορα συνειδητοποιεί κι εκείνος ότι θα έφτιαχνε μόνο αντίγραφα. Η ιδέα μου είχε καρφωθεί στο μυαλό και την

έγραφα για να την ξεφορτωθώ. Το βιβλίο συνοψίζεται και στο ερώτημα: “Θα άλλαζε κάτι αν σταματάγαμε να κάνουμε ό,τι κάνουμε;” Αρκεί να το κάνουμε με μέτρο. Ο καθηγητής για να πετύχει ό,τι πέτυχε δεν πούλησε την ψυχή του στο διάβολο.

Τα προηγούμενα βιβλία σας;

Στο “*Quanta το άλλο μισό*” με πρόσχημα τον Αϊνστάιν παρουσίασα κομμάτια από τη δική μου παιδική ηλικία. Όταν ήμουν μικρός με έλεγαν ο μικρός Αϊνστάιν, κι ήθελα να ταξιδέψω σε άλλους πλανήτες, για να βρω τι υπάρχει έξω από το σύμπαν, και ακόμη να εξερευνήσω το χάος πριν τη δημιουργία του σύμπαντος. Στα διηγήματα “*Τάξη στο χάος*” κοίταξα κατάματα το χάος της ζωής και μέσα του ανακάλυψα μια απρόσμενη τάξη. Όπως κάθε συγγραφέας στα έργα μου επινοώ καταστάσεις και ζωές, ίσως γιατί είμαι δυσαρεστημένος από τη δική μου ζωή. Λόγω της ιδιότητάς μου σαν καθηγητής συχνά εκλαϊκεύω κάποια ελαφριά επιστημονικά θέματα κάνοντάς τα προσιτά στο ευρύ κοινό.

Ποια βιβλία σας έχουν επηρεάσει;

Ο Πύργος του Κάφκα με έχει κάνει κυριολεκτικά να χάσω τον ύπνο μου. Διάβασα όλα τα βιβλία του Κούντερα, όλα του Ούελμπεκ, θυμάμαι ένα του Μάρκες για ένα ζευγάρι που παντρεύτηκε μετά από 50 χρόνια έρωτα, στα 70 τους, έχω δει και το σχετικό φιλμ, τελευταία μου αρέσουν του Βίλα-Μάτας,... βιβλία για το “πώς να γράφουμε” του Στίβεν Κίνγκ, του Λιόσα, του Τσέχωφ ... Όπως καταλάβατε προτιμώ τα ρεαλιστικά βιβλία, και λέω βροντερά όχι στον ρομαντισμό, τον λυρισμό και τη στράτευση κάθε είδους (π.χ. σε κόμματα).

Ποιο είναι το βασικό μήνυμα του βιβλίου σας;

Συνοψίζεται στο ερώτημα που αντιμετωπίζει η ηρωίδα στο τέλος: “Είμαστε εδώ για τους άλλους ή για τον εαυτό μας;” Μας δίνει μια απάντηση με την απόφασή της.